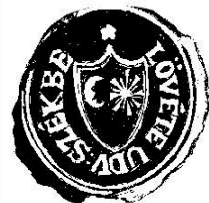

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XIX. évfolyam, 9. szám

Ára: 1 lej

2018. SZEPTEMBER

"Átvenni mások életterhéből annyit, amennyit lehet, és tovább vinni."

Szeptember 22-én, szombaton Homoródalmás volt a házigazdája az **5. Homoród-mente népviseletben** rendezvénynek. A két Homoród mentének településeiről vettek részt a küldöttségek a népviseletünnepen. Mihály János történész - a már hagyományosnak számító seregszemle ötletgazdája - meghívására a Római Katolikus Egyházat az ökumenikus istentiszteleten nekem kellett képviselni, amelynek margójára a következő gondolatok fogalmazódtak meg.

A **Homoród-mente népviseletben** évenként visszatérő találkozóknak a célját már a szervezők is a hagyományörzésben jelölték meg. Megőrizni és megtartani az őseinktől örökölt székelyruhát, éneket, zenét, táncot, abba kapaszkodni és tovább vinni, ápolva ápoltnak lenni, megerősíteni megtépázott, mindenféle izmussal kikezdett öntudatunkat, közösségi önazonosságunkat. Ehhez képest csak "**másodlagos**" szempont, hogy kifelé is megmutassuk népviseletünket. Ma nem ártana mélyebbre ásni, és feltenni a kérdést: **elég-e csupán az, hogy megtanuljuk, ellessük őseink szokásait, örökségét, féltve őrizzük értékeiket, és időnként bemutatunk a nagyközönségnek, a világnak egy csokorra valót? Elég csak átvennünk, lemásolnunk, megtanulnunk, mint egy házi feladatot? Vajon csak muzeális tárgy a hagyomány, amellyel büszkélkedhetünk, és minél régebbi, annál értékesebb?**

Azt gondolom, hogy ez a találkozó cáfolja az amúgy bölcs mondást: nem a ruha teszi az embert. Mi azt mondjuk, hogy igenis teszi az embert. Jóllehet a ruha nem egyenlő az emberrel, mégis árulkodik róla. Beszédese az ember megjelenésében, ahogyan mozog, ahogyan viselkedik benne - minősíti a viselőjét. Az ember elárulja magát azzal, ahogyan öltözködik, ahogyan bánik a ruhával. Messzemenően igaz ez a népviseletre, a székelyruhára. A székelyruhát lehet méltósággal, büszkén viselni. Maga a szó, a viselés is jelzi, hogy az egész személyt átítatja a ruha, amit magán visel. Egyfajta jegyet, sajátos, senki mással össze nem téveszthető, egyedi jegyet ragaszt rá. Lehet azonosulni a székelyruha jelentésével - múltunkkal, történelmünkkel, anyáink-apáink verejtékével és áldozatával, de lehet úgy is viselni, mint jelmezt, hogy aztán, amikor kibújunk belőle, ledobjuk, elfeledjük, hogy tulajdonképpen kik is vagyunk. Ahogy felvesszük ezt a ruhát, "**felvesszük,**" illetve vállaljuk vele múltunkat, kultúránkat, anyanyelvünket, nemzetünk értékeit, mintegy "**begomboljuk**" magunkba életerejét, büszkeségét, szépségét. A népviselet tartást ad, segít megtalálni, megerősíteni önazonosságunkat. Segít tisztázni magunk számára, hogy kik vagyunk, hol a helyünk a világban és Isten tervében. Úgy viseljük ezt a gyönyörű ruhát, őseink kézimunkáját, hogy róla tényleg be lehessen azonosítani minket. De ne csak a ruháról, a külsőről ismerjenek ránk, hanem beszédünkről, énekeinkről, arról a sugárzó életerőről és gerincességéről, tiszta tekintetről, az egész viselkedésünkről is.

Nyilván egy ember, egy közösség számára a hagyomány az alapállást jelenti. Mi már részesültünk az emberiség, és ezen belül a ma-

Kosztolányi Dezső
ŐSZI REGGELI

Ezt hozta az ősz. Hús gyümölcsöket üvegtálon. Nehéz, sötét-smaragd szőlőt, hatalmas, jáspisfényű körtét, megannyi dús, tündöklő ékszerét. Vízcsöpp iramlik egy kövér bogyoról és elgurul, akár a briliáns.

A pompa ez, részvételen, derült, magába-forduló tökéletesség. Jobb volna élni. Ámde túl a fák már aranykezükkkel intenek nekem.

**Isten éltesse az időseket
jó erőben,
egészségben!**

gyar, székely nép és a **Homoród-mente** kultúrájából. A hagyomány az, amin állunk, ami ránk maradt, ami fenntart bennünket, amire a jövőt, az újat építjük. De igazából a hagyomány nemcsak gyökér, amibe kapaszkodunk, hanem egyfajta vérkeringés, amibe bele kell kapcsolódnunk.

A **hagyomány életet** jelent. Benne kell élnünk a hagyományban! Ugyanis a hagyomány életképes, teremt, felemel. Az élet pedig Istentől származik. Ahogy az iskolát sem szabad elszakítanunk a templomtól, ugyanígy a hagyományápolást sem szabad elszakítanunk az Istennel való kapcsolattól. Mert a hagyomány szent. Ne engedjük! Merítsünk újra életet a hagyomány tiszta forrásából, mert ezzel Isten mellett is kiállunk. A hagyomány Isten rendje. Ne engedjük, hogy kiradírozzák lelkünkben nemzeti, **Homoród menti népviseletünket**, hagyományainkat, a még megmaradt értékeinket, a megbízhatóságot, a szavahihetőséget, a szorgalmat, a szakértelmet, a tisztességet - mindazt, ami jó, ami nemes, ami fölemel. Ebben az elértéktelenedő világban a hagyományt

folytatás a 4. oldalon

Jegyzőkönyvi kivonatok

a 2018 szeptemberében tartott tanácsgyűlésekről

A 2018. szeptember 10-én tartott gyűlésen jelen van 10 testületi tag. A gyűlés napirendi pontjait a gyűlésvezető elnök, Tódor Lóránd ismertette az alábbiak szerint:

- 1) A 31/2018-as határozat módosítása
- 2) A 2018-as évben kitermelhető famennyiség és annak a felhasználási módjának az elfogadása
- 3) Kérések és más problémák megvitatása.

1) Az első napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette, hogy a Kormányhivatal felkérésére ki kell cserélni a 31/2018-as határozat egyik szavát a Lövéte Közbirtokosság által támogatott legeltetési üzemterv elfogadására vonatkozóan. Lövéte községet nem lehet ilyenben szponzorizálni, viszont adományként elfogadhatja a Közbirtokosság segítségét. A helyi testület tagjai elfogadták, hogy az említett határozatba bekerüljön a szponzorizálás szó helyett az adományozás.

2) A második napirendi pont keretén belül az alpolgármester ismertette az előterjesztést a 2018-as évben kitermelhető, a község erdejében lebélyegzett famennyiséget, az erdőrészeket, ahol kibélyegezték. Ugyanakkor ismertette volt, hogy az említett famennyiséget (116 m³) a következőképpen használja fel a település:

- 52 m³ tűzifát a Polgármesteri Hivatal és az alárendelt intézmények fűtésére a téli időszakban
- 64 m³ fenyőfa (amelyiknek nagyobb része kiszáradt, beteg) eladásra van tervezve, aminek az árából a hivatal szükségére kész fenyőárut vásárolnánk, és megoldódna az erdő őrzése is.

Az előterjesztés és a határozattervezet 10 igen szavazattal hagyódott jóvá.

3) A kérések és más problémák megvitatása során az alábbiak vitatódttak meg:

- a polgármester ismertette a pályázatok helyzetét
- a központban "vesztglő" bordó színű autó tulajdonosát felszólítani, hogy szállítsa el onnan
- felszólítani a központi bárokat, hogy a közterületre ne rakják ki az asztalokat a cigisek részére, a szemetelések, törések megelőzése érdekében
- a központi épületek tulajdonosainak felszólítása, hogy tegyék rendbe az épületeket, csatornákat
- az emlékművek díszvilágításának problémája
- a Vásárcsokkban és majdnem az egész településen lerakott gépek és anyagok problémája

2018. szeptember 27-én rendkívüli gyűlésen a képviselőtestület jelen levő 10 tagja a következőket vitatta meg Egyed Lajos gyűlésvezető elnök irányításával:

1) A 2018-as évi költségvetés kiigazításának a részleteit a könyvelő ismertette: 193.000 lej kiigazítást kapott a község a jövedelmi és áruforgalmi adók visz-

száosztásából. Ez az összeg a következő költségek fedezésére volt javasolva: 15.500 lej a polgármesteri hivatal felújításánál a közbeszerzés lefuttatására

13.000 lej a községben 10 térfigyelő kamera felszerelésére

163.100 lej a LEADER pályázat keretén belül beszerzésre kerülő gépek kifizetésének megelőlegezésére. Ez az összeg visszatérül, amikor a pályázat értékét a község megkapja.

1.400 lej a turisztikai iroda kilátójánál az eső elleni védőrendszer kifizetésére.

A polgármester ismertette, hogy a LEADER pályázat keretén belül megérkeztek a leszerződött gépek és eszközök (traktor, billenős utánfutó, szippantó, sószóró, útseprő, ágdaráló, útszélvágó, láncfűrész, motoros kaszák).

Feltevődött a kérdés, a kamerák esetében nem lehet-e megoldani, hogy nyilvánosan lehessen nézni legalább a központit. Az egyeztetéseket követően remélhetően megoldható lesz.

A költségvetés módosításával és a tervezett felhasználásával egyetértett mind a 10 tanácsos.

2) Lövéte község központjának a rendbetétele érdekében pályázatot tett le a község a román kormányhoz, a PNDL kiegészítő kiírása keretén belül. A központrendezési pályázat technikai és gazdasági mutatóinak a jóváhagyásával is egyetértettek a testület tagjai.

3) A Kultúrotthon felújítására tervezett pályázat gazdasági és technikai útmutatóinak az elfogadását elnapolta a testület, mivel a tanulmányt még nem sikerült kivitelezetni. A szomszédokkal javasolt az egyezkedés a területcserével, vásárlással kapcsolatosan, hogy a jövőben lehessen az épület minél észszerűbb átalakításában is gondolkodni.

4) A különfélék keretén belül megvitatódttak a következők:

- A Székely Mózes Általános Iskola kérésére a tanács javasolta, hogy maradjon ugyanaz a két személy (Mag Ottilia és Balázs Zoltán).

- Megvitatódott egy beteg házaspár segítségének a lehetősége a sürgősségi alapról. Minden lehetőség megkeresődik, hogy biztosítható legyen egy hordozható légzőkészülék beszerzése.

- A kultúrotthon függönyének a modernizálására is pontot kellene tenni egy csörlős függönyhúzó felszerelésével. Ha nem nyer a pályázat, akkor megkeresni a lehetőséget a mellékhelyiségek kialakítására. Addig is a mozgó illemhelyek beszerzése az események idejére megoldaná ezt a nagy problémát.

- A földtörvény adta lehetőségek kihasználására, a birtoklevelekre kérések letevése a lakosság tudomására lesz hozva.

- Javaslat hangzott el az információs iroda épületének az elcserélésére is.

Megbízott jegyző,
Demeter Ida Emese

Újabb pályázatot nyert az Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Hargita Megye Tanácsa az idén is pályázatokon keresztül támogatta az önkéntes tűzoltó egyesületeket a megyében. A Lövetei Önkéntes Tűzoltó Egyesület 11.375,00 lej értékben nyert pályázatot tűzoltó védőfelszerelések beszerzésére. 5 darab, a bevetéseknél fontos, modern, biztonságos védősisak vásárlása történt meg. A Megyei Tanács támogatása (9.100 lej) mellé felsorakozott Lövete Község önkormányzata is, valamint Lövete Közbirtokossága, akiknek az éves támogatásának egy részéből biztosították a pályázat-hoz szükséges 2.275 lejes önrészt.

Szerencsére a Megyei Tanács, a Helyi Tanács és a Közbirtokosság támogatásával évről évre fokozatosan sikerült feljavítani a bevetési eszközöket, tűzoltóautókat, védőfelszereléseket, amelyekkel biztonságosabban, gyorsabban és hatékonyabban tudnak beavat-

kozni az emberek életének és az anyagi javainak a mentésekor.

Köszönjük a támogatásukat!

Györgylőrincz Ernő

Fotó: Györgylőrincz Ernő

Folytatódnak a munkálatok a Népiskolánál

A Népiskola felújítása 2017 tavaszán fejeződött be. Azóta több pályázati kísérletet is tettünk, hogy támogatót találjunk a belső berendezés és a kültéri térrendezés befejezéséhez, sajnos ígéreten kívül mást nem nagyon kaptunk. Most viszont a Bethlen Gábor Alaphoz benyújtott pályázatunk pozitív elbírálásban részesült.

Reményeink szerint így már lassan a végét látjuk a Népiskola felújításának, még nem a legvégét, de egy kis segítséggel már ténylegesen bekapcsolódhat majd a közösségünk életébe.

A pályázati támogatás tartalmazza a kültéri térrendezést és autóparkoló létesítését a templom melletti felső területen és a lenti kántori lak előtti területen. Így az eddig rendezetlen területek a továbbiakban hasznosan tudnak kiszolgálni a falunk parkolási szükségleteit, és a templomunkat látogató vendégeinknek is közeli parkolási lehetőséget tudunk majd biztosítani. A belső berendezések, ajtók és a bútorozás nagy részére is kiterjed a BGA által biztosított támogatás, úgyhogy ezek beszerzése is megtörténik a közeljövőben.

A maradék bútorok, székek, asztalok és a tervezett egyházi múzeum kialakításához szükséges kereteket a lövetei Közbirtokosság biztosítja. Közös megegyezéssel a Közbirtokosság 2018-as támogatásából ezek lennének megvalósítva. Jelenleg folyik a tervek véglegesítése az egyházi múzeum végleges berendezéséhez. Terveink szerint itt a régi egyházi ereklyék bemutatása mellett modernebb digitális prezentációs eszközökkel tudjuk majd szemléltetni az érdeklődőknek a Népiskola történetét, a falu történetét, és tovább-

bi információkkal tudunk majd szolgálni az egyház történetéről.

Néhány belső berendezési eszköz, kerítések építése, bejárati kapuk építése, a kültéri terület drénezése, támfalak építése, üzembe helyezési, engedélyezési eljárások és még néhány dolog hátravan a "feladat listán". De bízunk benne, hogy, ha az eddigiekben a nagyobb és sokszor megvalósíthatatlannak tűnő feladatoknál a lehetőségeihez képest mindig mellénk álltak mind a helyi, mind a Népiskola 130 éves történetét veszni nem hagyó, anyaországi támogató, akkor a jövőben is találunk segítséget a befejezéshez.

Ezúttal köszönjük azon lövéteiek és nem lövéteiek segítségét is, akik a mágneskártya megvásárlásával támogatták a Népiskola ügyét előbbre vinni. Aki szeretné, megteheti ezt a jövőben is: a lövetei tanácsnál Mihály Margitnál lehet megvásárolni a mágneskártyát, 10 lej/db áron.

Köszönjük szépen segítségüket, támogatásukat.

Márton József
Zöld Erdély Egyesület

folytatás az első oldalról

mutassuk fel, mint egy személyazonossági okmányt: ezek vagyunk mi, igenis van elegendő saját erőforrásunk, tartalékunk, képesek vagyunk újjászületni és élni minden veszély ellenére.

Sokan azzal riogatnak minket, hogy elfogyunk, hogy tömegesen mennek el a fiatalok, és nem jönnek vissza, ez tény, de én meg vagyok arról győződve, hogy senki és semmi nem szakíthatja el őket az édesanyától, a szülőföldtől. De mi, akik itthon vagyunk és tartjuk a hátunkat, tegyük meg mindent azért, hogy legyen, ahová visszajöjjenek, hogy itthon élet legyen. A lazacok is visszaúsznak szemben az árral - oda, ahonnan elindultak, akárhány száz kilométerre is sodorta őket az ár. Igenis van, ahová visszatérjünk, nem azért, hogy elbújjunk a világ, az élet kihívásai elől, hanem mert hagyományaink életet adnak, általuk felértékelődünk mások szemében is.

A hagyomány valójában az élet alaptörvényét, a szeretetet jelenti, "átvenni mások életterhéből anynyit, amennyit lehet, és tovább vinni." (Czakó Gábor író) Népünk hagyománya sem muzeális tárgy, amelyet kiállítunk, amelyre büszkék vagyunk, amellyel dicsekszünk csupán, mert olyan régi, hanem élet! És nemcsak egyénileg van közünk hozzá, hanem közösségségileg is! Közösségben kell megélnünk, átélnünk. Szeretetünk szálait kell beleszőnünk múltunk szövevébe, és így leszünk mi is a hagyomány részesei. Adja Isten, hogy ez a találkozó is egy ilyen továbbszöhető szál legyen népünk és a **Homoród mente hagyományának** szövetében!

Tódor Attila

Homoród-mente népviseletben V. - találkozó Homoródmáson

Az idén szeptember 22-én volt a Homoród-mente népviseletben V. címet viselő találkozó, Almáson.

Nem kis igyekezettel készültünk rá. A Kákvirág táncosai, a csőszök bemutatása után az idén a női, de főleg az asszonyviseleten volt a fő hangsúly. Na, de vittünk jegyespárt is, nem kis büszkeségünkre, hiszen van-e szebb, mint a pártás menyasszony és a gyöngyös, bokrétás vőlegény viselete? Lehet, másoknak van, de nekünk, lövéteieknek nincs. Kár, hogy mostanában csappant a beöltözési kedv, mert három évvel ezelőtt szinte minden héten voltak, akik a polgári esküvőre felvették a szép ruhákat, őseink hagyományát őrizve, és a fényképért, amit akkor készítettek.

A mostani bemutatóra Mihály Klementina, diák és Fazakas Márton, fiatal vállalkozó öltözött fel. Egy pár érdekességet mondok el. Volt dublőrünk, Szisze Bella, aki Egyed Márta régi gyöngyös rokolyáját és gyöngyös ujjasát vette fel, Márta hiányzása miatt. A fiatal lányok, asszonyok viseletét, piros rokolya, piros lájbi, varrottas kötény, egy ágban befonott haj, magyar gyászszalaggal, erre azt találtuk ki, hogy ket-

tő az egyben, és Török Lázár Anna viselte. Volt még egy különleges rokolya (bár egymagában mindenik különleges volt), András Margit néni (aki öltöztette a menyasszonyt), úgynevezett pörgős rokolya (sötét-kék széles csíkok, meghasítva keskeny piros csíkkal), egyedi darab a faluban is.

A találkozóra a menyasszonyt András Margit néni (akinek a segítségével a Tájházban elkészült két menyasszony- és két vőlegény viselet) öltöztette fel, amit én figyelmesen néztem, hiszen még sosem láttam az öltöztetés fázisait, s azt tanultam most. Mikor elkészült, a vőlegénynek is felkerült a fejére a gyöngyös, bokrétás kalap. Fényképeket készítettek.

Autóbuszszal mentünk Almásra, ahol a művelődési házban gyülekeztünk. Lövétéről az asszonykórus tagjai, Mag Julianna, Pál Angella, Lázár Éva, Silye Teréz, Fazakas Ágnes, Márton Imelda, Lázár Ilona, Szilágyi Erzsébet, Szisze Bella, Ladó Rozália, Farkas Margit, Török Lázár Anna voltak ott. Még velünk voltak, népviseletben, András Andrea, András Margit, Mihály Margit, valamint Mihály János történész, a rendezvény ötletgazdája és szervezője. Civilként pedig Egyed Lajos, Mihály Margit lányával, Mihály Mónikával. A rendezvényen, rövid időre, megjelent Mihály Dénes polgármester úr is.

A templomba az almási fúvósok zenéjére vonultunk. Ott Csete Árpád helyi unitárius lelkész, Kincses Kálmán református lelkész, Tódor Attila katolikus lelkész tartottak beszédeket, és adtak áldást ránk. Visszatérve a kultúrházba, beszédet mondott Percze László konzul, Tikosi László homoródmási polgármester, Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke, a rendezvény fővédnöke.

A régi fotókból felnagyított fotókiállítást Mihály János történész, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet munkatársa nyitotta meg, míg Magyarországról érkezett szakemberek (Péterbencze Anikó és Papp Imre) a Kárpát-medencében élő magyar népcsoportok különböző viseleteit mutatták be. Ezt követte a Homoród mentéről érkezett népviseletes csoportok bemutatkozása. Mi, lövéteiek hatodikok voltunk. Úgy érezzük, hogy egyik legsikeresebb bemutatkozásunk volt. Közös ebéddel és az abásfalvi muzsikások zenéjével zárult a nap.

Mit is írhatnék még zárásként? Hiába lennének meg nagyanyáink ruhái, ha ládába rejtve őriznők, nem vennék elé, nem öltöznék fel, hogy megmutassuk országnak, világnak, nem varrnánk újakat azok helyett, amik már kicsik, nem értékelnék azt a munkát, ami egy népviseleti ruha elkészítésénél szükséges, akkor maradnánk a tömegeknek gyártott ruhánál, nem lennénk különbek, egyediek. Ahogy a nóta mondja:

"Hull a könnyem az én kék karincámra."

Ünnep, amikor felvesszük a népviseletünket, a mi székelyruhánkat, ünnep a viselőnek, ünnep a falunak, ahogy nézik, és ünnep a közönségnek.

Fazakas Ágnes

Egy perc néma csend

Eltelt a nyár, őszre fordult az idő, a vándormadarak lassan gyülekeznek, hogy majd csapatba verődve elindulhassanak a téli fészükre. Boldogan csiripelnek, először csak néhány madár, aztán egyre többen keringenek, próbálgatják szárnyaikat, próbálgatják erejüket, hiszen hosszú út áll előttük. Sajnos, ez a nagy készülődés nem minden madár számára boldog pillanat, mert van egy közülük, aki szomorúan, sóvárogva lesi társait, bármennyire próbálkozik, bármennyire reménykedik, hogy ő is útra kel társaival, törött szárnya lassan gyógyul, nincsen elég ereje, de mégis bízik, hogy hátha csatlakozhat társaihoz. Eljön a nagy nap, a csapat indulásra készen, még néhányat keringenek az ismert táj fölött, még várnak valakire, aki ezen a napon is megpróbál erőre kapni, hangos csiripelésbe kezdenek, hogy ez talán segít erőt adni társuknak, de sajnos mindhiába, a törött szárnyú társuk már nem tud az indulók közé csatlakozni. Fájó szívvel nézi a csapatot, még egy utolsó kör, és a csapat eltűnik a magasban, néma csend, és a törött szárnyú madár elmarad társaitól.

Iskolakezdésre hív a harangszó, és minden utcából boldog gyermekarcok, felnőttek indulnak az Isten háza felé, hiszen néhány hónapja hálaadásra gyűltünk a templomba, bezárva egy tanévet, és most kérni jöttünk, hogy Isten segítségével egy új tanévet kezdhesünk el. A szentmise után megtelik a sportpálya gyermekekkel, szülőkkel, nevelőkkel, és mégis szokatlanul kezdődik ez a tanév, hiszen az igazgató úr felkéri a jelenlévőket, hogy egy perc néma csennel adózunk Lázár Ildikó tanárnő emlékének, aki sajnos már nem lehet közöttünk. Nemcsak nekem, több kollegának is feltűnt, hogy milyen hosszúnak tűnik egy perc, amikor néma csennelben áll az ember. Két gondolat kavargott bennem abban a néma csennelben, az egyik, hogy júniusban, az évvárókor még jó egészséget, mielőbbi felgyógyulást kívánt az igazgató úr a jelen lévő számtan tanárnőnek. A másik gondolat, hogy, ha ilyen hosszú egy perc néma csend, akkor milyen hosszú lehet egy óra, egy nap, egy hét vagy talán több idő, amikor beteg ágyadhoz vagy láncolva, hiszen lassan csepegnek az erőt adó perfúziók. Sokszor 4-5 órát is háton fekve kell maradni, és csak a szemed sarkából figyeled, hogy mikor fog el az oldat, hogy aztán egy kicsit elmozdulhass, megpihenhess. Mennyi erőre, mekkora türelemre van szüksége a beteg embertársainknak ezt elviselni, de erőt ad az Isten nekik, mert sokszor még ők vigasztalnak minket, ők adják az erőt számunkra.

István pap bácsi prédikációjában gyönyörű történetet mondott el, amelyből megérthettük, milyen is kellene legyen a gyermek, szülő, nevelő kapcsolata az életben. 2004-ben látott napvilágot a "Hétköznapi mennyország" című svéd film, ami rövid időn belül világszerte népszerű lett. A történet egy világhírű kar-

mesterről szól, aki pályája csúcsán szívinfarktustól megijedve abbahagyja a munkáját, és visszavonul szülőfalujába, ahol gyermekkorát élte. Nem ismerik fel, hogy ki is ő valójában, de amikor látja, hogy mennyi tehetséges, jó hangú falusi gyermek van, akik egy kis segítséggel még sikert is elérhetnének, megmozdul benne valami, összegyűjti őket, elfeledve betegségét, és szép lassan egy jól éneklő kórusra formálja a gyermekeket. Annyira haladnak, hogy a kórus eljut egy európai kórusfesztiválra. Bejelentik a kórust, a gyermekek felmennek a színpadra, várják a szeretett karmestert, aki nem érkezik, ugyanis ismét szívroham éri, és betámolyog a mosdóba. A gyermekek nem tudván az okát a mester késésének, időhúzásból, "csak úgy", elkezdnek hangolni, vagyis ki-ki a rá legjellemzőbb hangot éneklé, amiből aztán egy szép harmónia formálódik. A közönség, amely részben kórustagokból áll, megdöbbenve hallgatja ezt a furcsa hangolást, majd önkéntelenül bekapcsolódnak ebbe a furcsa kórusműbe, és hiába, hogy más és más nemzet tagjai, megértik egymást a zene nyelvén, és mintha valaki, egy láthatatlan karmester vezetné, együtt énekelnek, itt mindenkinek helye van, mindenki fontos. Miközben a zenestadionban együtt énekel mindenki, a mosdóban a félig nyitott ajtón keresztül a mester elégedetten hallgatja ezt a furcsa, angyali zeneművet, boldog mosoly ül az arcára, majd csennelben meghal.

Igen, egy nevelő, egy pedagógus álma is ehhez hasonló, azért harcol mindenki, hogy a gyermekek minél többet megtanuljanak, hogy aztán a tudásukat gyümölcsöztessék, az sem baj, sőt úgy kellene legyen, hogy felnőtté válva túlszárnyalják tudásban tanáraikat, nevelőiket. Higgyék el, a nevelő nemcsak a nyolcadik osztályig figyel a tanulókat, hanem nyom követi egész életükben, és bármilyen sikert érjenek el az életben, jóleső érzés számára is, és szíve mélyén titokban előrvendezheti, hogy egy barátját én is húztam ennek a fiatalnak a sikerében.

Lázár Béla

Michael Legrand

Az idősek tisztelete!

Amíg fiatal vagy,
Sosem gondolsz arra,
Hogy eljön az ősz is,
S elszállnak a darvak.
Amíg fiatal vagy,
Nincsen sosem gondod,
Nem érdekel semmi,
Csak a saját dolgod.

Pedig gondolnod kell,
Azon sok emberre,
Akik annyit tettek,
S jártak a kedvedbe.

Legalább e napon,
Jussanak eszedbe,
Legyél hálás nekik,
S ne legyen feledve.

Szüleid, akik az
Életedet adták,
Nagymamák, nagyapák,
Ne legyenek árvák.
Tanítóid, kiktől
Csak a jót tanultad.
Gondolj szeretettel
Tiszteleted rójad.

Törődjél és szeress,
Mindenkire azt mondja:
Hogy amennyit most adsz,
Annyit kapsz majd vissza!

TAMÁSI ÉVA (1938-2018)

Nem kevés büntudattal, de annál nagyobb elszántsággal fogtam bele, hogy Éva néninek emléket állítsunk az újság hasábjain keresztül is. Büntudat azért vegyül, mert temetésén nem búcsúztattuk hangos szóval, ám remélem, fentről látja, hogy bűnbánóan, mégis méltósággal veszünk búcsút, mi, az egykori iskolájának jelen tanítói.

Szakmai pályafutását Atyha faluban kezdte. 1956-ban férjével, Béla bácsival érkezett iskolánkhoz, ahol nyugdíjba vonulásukig több mint három évtizedig nevelték a lövétei gyerekeket. 1990-ben vonult nyugdíjba a tanító házaspár. Éva néni 2004 óta özvegyen élt. Csak nagyon kevés időre hagyta el otthonát.

Mosolygós, nem panasszal telt idősebb kollegát ismertem meg személyében. A tanító néniiben csodálatosan ötvöződött az egyszerű asszony személye az értelmiségi nővel. Egyszerűsége, hivatása iránti alázata vitte és tartotta meg a pedagógusi pályán. Kívülállónak, meglehetősen, ez nem tűnt fel, de aki igazán ismerte, annak észre kellett vennie optimizmusát, emberségét és hitét abban, hogy minden gyerek nevelhető és megtanítható, csak kellő türelem kell hozzá.

Egyszerűen élt, csendesen, úgy, ahogy itt hagyott bennünket:

Tamási Éva tanítónő 34 évig volt a lövétei általános iskola tanítója.

2018. szeptember 14-én vettünk tőle örök búcsút a köpeci református temetőben: lánya, Éva, kollegák, tanítványok, lövétei szomszédok és régi jó barátok jelenlétében.

Pihenésed legyen csendes, Kedves Éva Néni!

*a lövétei Székely Mózes Általános Iskola
munkaközössége nevében
Mag Ottilia, tanító*

Tamási Éva középső sor, balról a harmadik.

Kedves Kiáltóm!

K. ajta, 2018. IX. 15.

Végigolvastam mostani kiadványotok, szinte minden betűjét. Ilyenkor ott vagyok a Senye alatt és nosztalgiazom.

Érdekes, mint mindig, de ez a szám szomorú is, mert szakmabeliek halálhírére hozta. Együtt érzünk a vesztesekkel... Nincs biz megállás, lépni kell tovább. Ez a sors szava.

Tele a média medvével és a hozzuk kapcsolódó történetekkel. Többszöri személyes kapcsolatom van Keresztes Jósikával (Sepsibükszádról), akit kb. húsz évvel ezelőtt csapott arcul a medve. Aki először látja, félelmetesen megdöbben. Szörnyűség! A vadállat egyetlen védekező legyintése megsemmisített egy jól indult emberi életet. Azóta mindig a munka legnehezebbét vállalja, és a feledés keserű poharát issza.

Annak idején, mikor szombaton is iskola volt, tanítás után szedelőzködtünk, és irány Kirulysarka. Mi, a kürtösök és dobosok legtöbbször a menők között voltunk. Egy ilyen alkalommal kinn az Agyagos tetőn, ahol egy fakereszt áll, megoszlottunk. A biciklisek és velük tartók az úton tovább, mi, a többiek a rövidítő ösvényen jobbra.

Megérkezés után, alig pakolóztunk le, jöttek az utat választók:

- De tudjátok-e?
- De én láttam meg hamarabb!
- De az orrom előtt futott el!
- De én hogy megijedtem!

Ez a csírikozás percekig tartott, de egyszer csak véget ért. Medvével találkoztak a gyerekek. Juhserg közelében bukkan fel a mackó. Ők ettől nem messze haladtak. A kutyák üldözőbe vették a vadat. Ez pedig közel került a mi kerékpáros csapatunkhoz. Riadalom és menekülés.

Élményük ecsetelése még lefekvés után is sokáig folyt. A hősiesség, az növekedett.

Mi, a velük lévő kollegák arról tettünk egymásnak szemrehányást, hogy magukra hagytuk őket.

Ilyenkor sok lehetőség megfogalmazódik.

- Mi lett volna akkor, ha?

Jó, hogy nem történt tragédia, s mi és a ránk bízottak ép bőrrel megúsztuk.

Tisztelettel,
Simon Áron

György Emőke Szeptember

Ó, Szeptember, - te tarka lét!
Zöldség, gyümölcs öledben,
Üde zápor szemedben,
Ecseted nyomán őszi kép.

Nyakadban fiatal csőszök,
Megörzik szőlőidet,
Felvidítják kedvedet,
Asztalodnál leülnek ők.

Csókod kissé hűvös, hideg,
Sujtásod lombot rombol,
Csak őszirózsa bókol,
Alattad szép avarszőnyeg.

Batyudban az őszt elhozod,
Kezed nyomán kopárság,
Színes rétből sivárság,
De melenget még mosolyod.

Karodon sok kisdia ül,
Sóhajodra levél hull,
üdvözlő, huncut szél fúj
Napod fényesen, tovább süt.

Kis pénz, kis foci, kis gyerek ...

... kis foci. Mi más is lehetne?

Nagy örömmre szolgált, hogy elkísérhettem néhány tanítványomat életük második focimeccsére. Tavaly szeptemberben láttam először és utoljára focizni a 9-10 éves generációt. Hát mit mondjak? Ezelőtt egy évvel nagyon jól szórakoztunk rajtuk, nem kikacagva, inkább jókedvre derülve kis bukdácsolásaikon. Mondjuk, én focihoz nem értek (de a jót azt felismerem:)), de azért a fejlődés tagadhatatlan számomra is. Sőt, határozottan büszke voltam egyik-másik különböző akcióira. Nekem, nézőként élvezhető volt a kicsi lövéteiek két meccse. Igaz, mindkét meccset jócskán elveszítettük, de jókedvvel, felemelt fejjel jöttek le a pályáról.

Igazi, szurkolós lelátó, vagy inkább belátó volt a lövéteieké. A 10 kicsi focistának legalább dupla annyi

szurkolója volt a pályán kívül, akik hangos szóval vagy kevésbé hangosan, de úgy valóban szívből biztattuk a csapatunkat.

Ha egy év múlva újra megnézem őket, már lehet, ha gólt se kapunk?

Mag Ottilia, tanító

Fotó: Mag Ottilia

A mesemondó verseny

2018. október 1-én volt a "Mesemondó verseny" az iskolában. A mi osztályunkból többen is tanultunk mesét, de mindannyian nem mehettünk, így a tanító néni kiválasztott két gyermeket, akik nagyon szépen mondták el a mesét, ez esetben engem és András Áront. Így mind a ketten mehettünk. Lementünk abba az osztályterembe, ahol a rendezvény tartódott. Nemcsak a mesemondók vehettek részt, hanem azok is, akik csak meséket hallgatni mentek. Rengeteg gyönyörű mesét hallottam. Mikor mindenki elmondta a mesét, egy kis idő után megkaptuk a díjakat. Fényképeztünk, aztán mindenki boldogan ment vissza az osztályterembe. Az osztálytársaink gratuláltak.

Török Noémi, IV. osztály

Fotó: Mag Ottilia

Mesék

Elöl megy Piroska,
utána a farkasa.

A farkas után heten mennek,
na, tudjátok, kik lehetnek?

Bizony a hét kecskegida,
utána megy a nagy banda,
a banda után megy Anna,
Anna után megy Kumba.
Széles ez a mesevilág,
úgy változik, mint a világ.

Orbán Zselyke, IV. osztály

A nyár

Kint ritkábban süt a nap,
S nem fog leburnulni a nyak,
A teraszon van a medence,
Olaszországban Velence.
Sokat pattog a labda,
S mindig elcsapja a macska,
Fő az, hogy legyen jókedv,
Van, hogy felborul a rend.

András Huba, IV. osztály

Állatkert

Állatkertben zebra vár,
Róka úr már szaladgál,
Az elefánt is trombitál,
Ez a kert egy csodavár.

András István, IV. osztály

Páva

Kék tollú madár vagyok,
Szárnyaim jó nagyok,
A repülés nem az én tudásom,
Szárnyaimmal elbűvölök mindenkit a világon.

András Áron, IV. osztály

A nyár

Ez a nyár szép és csinos,
nincs is benne semmi titok,
eső is van bőven benne,
száradásnak hűlt a helye.

György Karola, IV. osztály

Anyakönyvi hírek - 2018. augusztus

Születések száma:

MÁRTON OTTÓ, született 2018. augusztus 3-án, a MÁRTON JÁNOS és MÁRTON EMESE, Lövete, 444. szám alatt lakó szülők gyermeke

KRISTÁLY CSONGOR, született 2018. augusztus 11-én, a KRISTÁLY SZILÁRD és KRISTÁLY ILDIKÓ, Lövete, 346. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 3

MÁTÉ ANDRÁS és HEGEDÜS ANETT
GYÖRGY ANDRÁS és MIKLÓS ILDIKÓ
MÁRTON LEHEL és JÁNOS MÁRIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

SZIKSZAI ZOLTÁN, Lövete, 1011. szám, született 1973-ban
GYÖRGY LAJOS, Lövete, 594. szám, született 1925-ben
ORBÁN IGNÁCZNÉ, született MIHÁLY MARGIT, Lövete, 1173. szám, született 1934-ben
MIKLÓS PÉTER, Lövete, 443. szám, született 1938-ban
TÖRÖK ALBERTNÉ, született MÁRTON MARGIT, Lövete, 465. szám, született 1932-ben
LÁZÁR BÉLÁNÉ, született SZÁNTÓ ILDIKÓ, Lövete, 1105. szám, született 1963-ban
ORBÁN LŐRINCZNÉ, született MIHÁLY ANNA, Lövete, 345. szám, született 1931-ben

Régi arcok sárgult fényképeken

A képet beküldte Mihály Károlyné Bálint Ilona.

Eladó segesvári lapos cserép, jó állapotban. Telefon: 0746 281013.

Vásárolnék 43-as számú férfi székelycsizmát. Telefon: 0746 281013.

Eladó:

- három db kapusznak való vascső, 50 lej/db,
- egy disznóölésnél használandó feresztő teknő, 100 lej. Telefon: 0723-673384.

Vásárolnék apróvesszős és ötnyüstös (koszorús) piros rokolyákat. Telefon: 0721868067.

Eladó 3 m³, száraz fenyőfa deszka. Telefon: 0721-976485.

Eladó egy szalag-csiszológép (asztalosnak) és egy fűrő-véső asztal (fának). Telefon: 0721-976485.

Jutányos áron **eladó** alig használt, 1,8 méteres, üvegszálás fürdőkád. Telefon: 0721719044.

Eladó asztali kályhához való inox tartály (füstcső melegíti a vizet). Telefon: 0735-501494.

Kőműveseket és segéd munkásokat **keresünk**.
Telefon: 0729956447.

Székely humor

Kérdi az asszony Pista bá'-tól:

- Mit nézel, Pista?
- Semmit, Julis!
- Akkor mé' nézed a házassági levelet má' egy órája?
- Keresem, hogy mikor jár le...

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga,
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes,
Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottília, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet,
Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853

**Homoród-mente népviseletben V.
Homoródmás, 2018. szeptember 22.**

Fotók: Both Gábor

Fotók: Both Gábor

